

Helena Berthelon se narodila v Praze roku 1945. Její život je ale neodmyslitelně spojen s Francií.

“Já jsem se vůbec nerozhodla odjet do Francie. Já jsem tehdy studovala na vysoké škole ekonomické a odjela jsem tam trhat broskve a třídit broskve na brigádu. V roce 68 to bylo možné.”

Tým: Ve Francii se dozvěděla na bretaňské pláži o okupaci vojsk Varšavské smlouvy od mladých děvčat, které poslouchaly rádio.

“Tak mi ho tam nechali a ono to mluvilo ten tranzistor. Po 15 vteřinách jsem pochopila, proč mluvili o Praze. Takže normálně jsem se zaryla do písku měla jsem plnou pusou písku. Takhle prostě stažený prsty.”

Paní Helena silně prožívala události v Československu, i když byla v cizí zemi, kde zůstala.

“Byla ta tragédie s okupací, protože já jsem tím pražským jarem žila, já jsem v něj věřila. Když jsem telefonovala domů od Tygrida tak mi můj otec řekl ať tě ani nenapadne se vracet.”

Helena se nejdříve do Československa nemohla vrátit, ale rozhodla se za něj bojovat, s tím jí ve Francii pomohl Jiří Pelikán, vydavatel od exilového časopisu listy.

“Já jsem totiž od začátku byla rozhodnuta dělat cokoliv proti okupantům a jejich lokajům tady. Tak jsem pracovala jsem pro něj, překládala jsem, tlumočila jsem, překládala jsem knihy a všechny možné věci a různé kongresy o Pražském jaru.”

Paní Berthelon nám také předala vzkaz pro dnešní mladou generaci:

“Vzkázala bych jim aby velice sledovali politické dění, vývoj v této zemi a kolem, aby si uvědomili, že žijeme v době kdy je možné vše.”